

[Busch-Jensen.]

Jeg kan godt anerkende Betydningen, Værdien af de Grunde, som er fremført for Ønsket om at faa Reglerne ændret, men jeg er ikke i Stand til at se, om det vil virke rimeligt og forsvarligt, eller om det er i Strid med, hvad der er hævdvunden Ret her i Landet, at belaste Forsøget paa at kræve Underholdsbidrag med et Gebyr, som nu ikke forlanges. Jeg vil derfor mene, at ogsaa dette Forslag bør undergives en velvillig Behandling i et Udvalg, og jeg kan i øvrigt tilsige mit Partis Støtte til, at det fremmes, saadan som vi i Udvalget maatte finde det forsvarligt.

Damsgaard: Nærværende Forslag til Ændring i Lov om Rettens Pleje af 1916, § 602, er absolut velbegrunder og rimeligt. Ændringen tager Sigte paa den Godtgørelse, Sognefogderne faar for de Udpantningssager, der falder inden for Rammen af det, deres Hverv paalægger dem. Maa jeg i Almindelighed om den Maade, Sognefogderne udfører deres betroede Hverv paa, sige, at den er baade tiltalende og god. Det gælder ogsaa de herhenhørende Udpantningsforretninger. Sognefogderne er i de allerfleste Tilfælde en forstaaende Politimyndighed, en Myndighed, som Befolkningen paa en god Maade har Respekt for og Tillid til, og det hænger naturligvis sammen med, at den Mand, der udpeges til Sognefoged, er en af Sognets bedste Mænd, som i Forvejen gennem sit Arbejde og sin Færd har skabt Respekt om sig og vundet Tillid blandt Sognets Folk.

Naar Sognefoged- og Lægdsmandsforeningen for Danmark og Foreningen af Sognefogder i bymæssig bebyggede Kommuner i Danmark nu gennem et Andragende har foranlediget Fremsettelse af nærværende Lovforslag, er dette Andragende, som jeg indledningsvis sagde, velbegrunder. Det er en meget beskeden Godtgørelse, Sognefogderne i det hele taget faar for deres Arbejde og for det Tidsspilde, det medfører for dem, og man kan ikke indvende noget imod, at de forud for Udpantningen vil have Sikkerhed for, at de faar den dem tilkommende Godtgørelse. I Øjeblikket faar Sognefogderne ikke noget Vederlag for deres Ulejlighed, hvor Dækning for Afgiften ikke kan opnaas hos Skyldneren. Det kan i mange Tilfælde være et tvivlsomt Aktiv, og derfor er Sognefogdernes Ønske om, at Betaling for Udpantning — og det er en beskeden Betaling, de faar — kan faas, inden Udpantningen foretages, rimeligt med den Begrænsning, som

er fastsat i Forslaget, at Forudbetaling ikke kan forlanges, hvor Rekvirenten er en offentlig Myndighed.

Jeg vil derfor paa Partiet Venstres Vegne anbefale, at vi hurtigt og velvilligt færdigbehandler Lovforslaget her i det høje Folketing.

Hjerminde: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det forelagte Lovforslag og kan fuldt tiltræde de Bemærkninger, der blev fremsat lige nu af den ærede forrige Taler om Sognefogdernes Virksomhed.

Da det foreliggende Lovforslag gaar ud paa en Ændring af Lov om Rettens Pleje, vil jeg gerne herfra paakalde den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa de Vanskeligheder, der nu i mange Maaneder har hersket for de civile Sagers Vedkommende. Jeg tænker her paa Forholdene ved Østre Landsret, hvor det forøgede Arbejde særlig med Forræderisager har bevirket, at Behandlingen af civile Sager i flere Tilfælde trækker ud i en Grad, som er betænkelig.

Jeg maa i samme Forbindelse sige, at der ligger ikke heri den ringeste Kritik mod Østre Landsret. Jeg har tværtimod Indtryk af, at man under de givne Forhold gør alt, hvad man kan, for at fremskynde Behandlingen af Sagerne. Men den højtærede Minister vil sikkert ogsaa vide, hvor vanskeligt det kan være for Folk i al Almindelighed at forstaa, at en Sag, som maaske i flere Maaneder har været forberedt for Landsretten, skal vente op til en 6—7 Maaneder, inden en Domsforhandling kan finde Sted. Jeg skal som Eksempel nævne, at man i en af Afdelingerne af Østre Landsret i Øjeblikket berammer Sager, der er forberedt gennem flere Maaneder for Landsretten, til Procedure i September Maaned, og at man i en anden Afdeling berammer til umiddelbart før Sommerferien, i Juni Maaned, og vel snart kommer til at beramme til efter Sommerferien.

Jeg har blot med denne Bemærkning fra dette Sted villet henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa de Vanskeligheder, der er for de civile Sager, men er jo klar over, at naar Forræderisagerne afsluttes, vil det hjælpe, saa vil der komme Fremskridt og en mere passende Behandling af de civile Sager.

Dette fører mig ogsaa til at spørge, om den højtærede Minister har nogen Mulighed for at angive, hvornaar man forventer Forræderisagerne vil være afsluttet. Jeg har fra tidligere Lejligheder det Indtryk, at man i og for sig ventede, at det skulde ske ved